

ΠΟΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΘΑ ΧΑΡΙΖΑΜΕ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ

Media: ΤΑ ΝΕΑ
ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

Page: 1,20-21

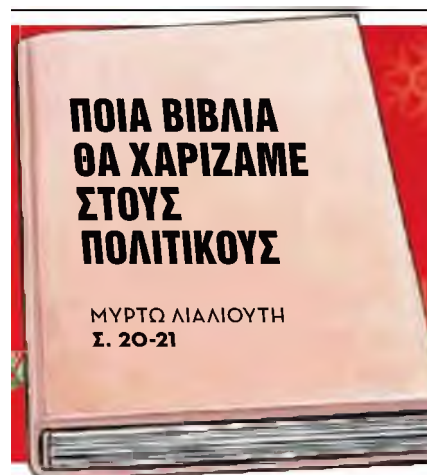
Published at: 21-12-2024

Author:

Surface: 1914.43
cm²

Circulation: 24590

Subjects:

20 TA NEA

FOCUS Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

SABBATOKYRIAKO 21-22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

Ποιο βιβλίο θα χαρίζαμε στους πολιτικούς

Οι γιορτές είναι ευκαιρία για ανασκόπηση, χαλάρωση και λίγο διάβασμα. Γι' αυτό «ΤΑ ΝΕΑ» προτείνουν σε δέκα πολιτικά πρόσωπα από ένα ανάγνωσμα που ίσως θα τους ταίριαζε

THE ΜΥΡΤΩΣ ΛΙΑΛΙΟΥΤΗ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΣΟΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ

«Η διπλωμάτισσα»
Lucy Fricke
Μετάφραση:
Τέο Βότσος,
εκδόσεις Κείμενα

Η ζωή μιας διπλωμάτισσας, όπως η ηρωίδα της Γερμανίδας Λούσι Φρίκε που μετατίθεται από το Μοντεβιδέο στην Κωνσταντινούπολη ύστερα από μια αποτυχημένη αποστολή, διεξάγεται μισή στο προσκήνιο, μισή στο παρασκήνιο. Το ίδιο συμβαίνει με μια Πρόεδρο της Δημοκρατίας, για την οποία κάθε εθιμοτυπική κίνηση κρύβει διαβουλεύσεις που ποτέ δεν γίνονται γνωστές. Και οι δύο χρειάζονται επιμονή και υπομονή, χαρακτηριστικά απολύτως σημαντικά τόσο για μια αποστολή σε διακεκαυμένη ζώνη όσο και για την αναμονή μιας ανακοίνωσης που δεν μπορεί να ελέγξει κανείς, παρά μόνο εκείνος που την παίρνει. Και οι δύο, στο τέλος, κάνουν τη δουλειά τους με τον δικό τους τρόπο, γνωρίζοντας πως αυτός μπορεί να μην αρέσει σε όλους.

«Μαυροκορδάτος, Τρικούπης, Βενιζέλος, Καραμανλής: οι αρχιτέκτονες του πολιτεύματος»
Νίκος Κ. Αλιβιζάτος
Εκδόσεις Μιτάιχιμο

Ενας πολιτικός που αυτοπροσδιορίζεται φιλελεύθερος, όπως ο Κυριάκος Μητσοτάκης, έχει προφανώς διαβάσει πολύ για τέσσερις άντρες που προηγήθηκαν από αυτόν και διαμόρφωσαν καθοριστικά το ελληνικό κράτος, και μεταξύ άλλων διαμορφώνουν την ιστορία του ελληνικού πολιτικού κέντρου: Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, Χαρίλαος Τρικούπης, Ελευθέριος Βενιζέλος, Κωνσταντίνος Καραμανλής. Η συνύπαρξή τους στο ίδιο βιβλίο επιτρέπει ευρύτερα ερωτήματα: ποια είναι τα όρια ενός πολιτικού που πρέπει να συνθέσει, αλλά διαφωνεί «με την πλευρά του»; Ποια είναι η αξία ενός κανονικού δικομματισμού αντί μιας κακεκτικτής καρικατούρας; Ποια οφείλει να είναι η σχέση της εκτελεστικής με τη δικαστική εξουσία; Και, τελικά, πόσες κινήσεις και επιλογές απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η υστεροφημία του;

«Όλοι στην οικογένειά μου έχουν σκοτώσει κάποιον»
Μπέντζαμιν Στίβενσον
Μετάφραση:
Αύγουστος Κορτώ,
εκδόσεις Ψυχογιός

Δεν υπάρχει κανένας λόγος ο νέος πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, ύστερα από αυτό το τρομερό εξάμηνο, να διαβάσει οτιδήποτε βαρύ. Μερικές φορές, ο καλύτερος τρόπος σκέψης βρίσκεται σε ένα νέου τύπου αστυνομικό: μια αυστραλιανή οικογένεια βρίσκεται όλη μαζί στο χειμερινό θέρετρο της θεάς Κάθριν, με αφορμή την αποφυλάκιση του Μάικλ, ο οποίος παρότι καταδικάστηκε για φόνο, βγήκε στα τρία χρόνια. Το κάθε μέλος έχει τις ιδιαιτερότητές του, οι ισορροπίες είναι λεπτές, όμως μεταξύ τους με κάποιον τρόπο τα βρίσκουν. Κυρίως, αποδεχόμενοι την κατάσταση, την οποία ο Ερνστ, ο κεντρικός αφηγητής, αναλαβεί να καταγράψει αζιόπιστα. Και, κυρίως, να την υπερβεί, αναγνωρίζοντας πως όλοι στην οικογένειά του έχουν σκοτώσει κάποιον. Ορισμένοι, οι πιο πετυχημένοι, πάνω από μια φορά.

ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

«Τα ραντεβού της ιστορίας, δέκα τρόποι δημιουργίας γεγονότων»
Patrick Boucheron
Μετάφραση:
Γιώργος Καράμπελας,
εκδόσεις Πόλις

«Υπάρχουν στιγμές που νιώθουμε μέσα μας τη ρωγμή του χρόνου, αυτό που χωρίζει καθαρά το πριν από το μετά» λέει στο οπισθόφυλλο του βιβλίου του Patrick Boucheron. Υπάρχει πολιτικός που μπορεί να ταυτιστεί περισσότερο με αυτή τη φράση από τον Νίκο Ανδρουλάκη, του οποίου η διαδρομή χωρίζεται μεταξύ του πριν και του μετά τις εσωκομματικές εκλογές του ΠΑΣΟΚ; Από εδώ και πέρα, το ΠΑΣΟΚ και ο ίδιος έχουν μόνο μια δουλειά: να δημιουργήσουν γεγονότα που θα διαμορφώσουν το νέο δικομματικό τοπίο. Οι κινήσεις δεν είναι πάντα πετυχημένες, βέβαια. Ακόμα κι αν μιλάμε για τα ελληνικά δεδομένα, τι πιο έξυπνο από το να διαβάσεις πού πέτυχαν και πού απέτυχαν άλλοι, για να ξέρεις πού θα κινήσεις;

Γιορτές 2024-25

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ

Τι ένωσε τον Ιωάννη Μεταξά και τον Ελευθέριο Βενιζέλο; Αν ρωτήσει κανείς οποιοδήποτε μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, η απάντηση είναι μία και είναι γραμμένη στην ιστορία του ΚΚΕ με τρόπο ανεξίτηλο. Πώς όμως συναντήθηκαν οι δρόμοι τους; Γιατί συγκρούστηκαν μετωπικά; Τι ήταν αυτό που τους ένωσε και στο τέλος αυτό που τους χώρισε οριστικά; Η μελέτη του αντιπάλου δεν μπορεί να μένει στο «όλοι ίδιοι είναι», γιατί τότε είναι ελλιπής. Ασε που μέσα από μια παράδοση, αντικομμουνιστική σχέση, περιγράφεται και μια ολόκληρη εποχή, που κάποιος λένε ότι σε διεθνές επίπεδο μοιάζει πολύ με όσα έρχονται.

«Μεταξάς - Βενιζέλος, μια παράδοξη σχέση»
Μαρίνα Πετρόκη
Εκδόσεις Πατάκης

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ

«Εξιλέωση»
Ιαν ΜακΓιούαν
Μετάφραση:
Γιάννης Σκαρθέλος,
εκδόσεις Πατάκης

Το βιβλίο έγινε γνωστό από την ταινία με την Κίρα Νάιτ και επανεκδόθηκε φέτος στα ελληνικά: η Βρετανίδα Μπράιον Τάλις διηγείται την παράνομη ιστορία αγάπης της αδελφής της Σσεσίλια, με τον γιο του οικονομίου, Ρόμπι Τέρνερ, λίγο πριν ξεκινήσει ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και τον αγώνα τους να βρουν ξανά ο ένας τον άλλο. Είναι όμως όλα όπως φαίνονται; Υπάρχουν γεγονότα και υπάρχουν ιστορίες. Αυτές μπορούν να ξαναγραφτούν, με αισιοδοξία και διάθεση, ειδικά αν αποφασίσεις να το κάνεις στα πενήντα. Δύο μόνο προϋποθέσεις απαιτούνται: να έχει καταλάβει τι έχεις κάνει λάθος και να είσαι έτοιμος για μια νέα αρχή, με κλειστούς λογαριασμούς. Εξιλέωση, όπως rebranding.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

«Μαρξ, Βάγκνερ, Νίτσε: ένας κόσμος σε αναταραχή»
Χέρφριντ Μίνκλερ
Μετάφραση:
Ερη Βοϊκούση,
εκδόσεις Διόπτρα

Καρλ Μαρξ, Ρίχαρντ Βάγκνερ, Φρίντριχ Νίτσε: τρεις κορυφαίοι γερμανοί στοχαστές του 19^{ου} αιώνα, που οι τρόποι σκέψης τους άλλοτε συναντιούνται και άλλοτε απομακρύνονται, μελετούνται παράλληλα από τον Μίνκλερ, περιγράφοντας στην πραγματικότητα μια ολόκληρη εποχή που έφερε όχι έναν, αλλά δύο Παγκόσμιους Πολέμους. Μια περίοδο πολυκρίσεων, δηλαδή, που ενδεχομένως μοιάζει με τη σημερινή. Το βιβλίο είναι μεγάλο και δύσκολο, μιάζει για τρεις παρεξηγημένες προσωπικότητες, που γεύτηκαν πάθη στους σύγχρονους και τους μεταγενέστερους, αλλά όσοι το φτάσουν ως το τέλος γνωρίζουν λίγο καλύτερα την ιστορία της Γερμανίας. Και, ενδεχομένως, όσο ξανάρχονται ως τραγωδία ή ως φάρσα.

ΑΛΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΗΣΗΣ

Εκείνη είναι 19 ετών, εκείνος 34 χρόνια μεγαλύτερός της. Ερωτεύονται στο ανατολικό Βερολίνο, χωρίζουν στο ενωμένο. Η Ερπενμπεκ μιλάει συμβολικά για μια από τις πιο θετικές στιγμές της σύγχρονης ιστορίας, χαραγμένη στα βιβλία, χωρίς να κρύβει τίποτα κάτω από το χαλί: τη βιασύνη και τα λάθη, το ενοχικό παρελθόν, την ανατροπή της σταθερότητας και την επόμενη μέρα σε έναν αβέβαιο κόσμο. Τι συμβαίνει όταν κάποιος ξέρει πως πρέπει να προχωρήσει, αλλά δεν ξέρει αν θέλει ή πώς να το κάνει; Πότε είναι η σωστή ώρα να χωριστείς και πότε πρέπει να πεις «να» σε ένα νέο μέλλον; Πότε και πώς λιτρώνεται κανείς από την τοξικότητα; Τα ερωτήματα στον Καιρό δεν είναι μόνο προσωπικά.

«Καίρος»
Τζένιυ Ερπενμπεκ
Μετάφραση:
Αλέξανδρος Κυπριώτης,
εκδόσεις
Κοστανιώτης

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

«Μια αξιοπρεπής έξοδος»
Eric Vuillard
Μετάφραση:
Μανώλης Πιμηλής,
εκδόσεις Πόλις

Υπήρξε μια εποχή, στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, που στη Γαλλία πίστευαν πως τίποτα δεν θα διατάρασε την ηγεμονία τους στις αποικίες της Ινδοκίνας. Ήταν απολύτως βέβαιοι για την κυριαρχία τους, παρά τη σταδιακή συνειδητοποίηση των κατοίκων όχι μόνο για τη διαπλοκή και τη διαφθορά, αλλά και για τον κόσμο που άλλαζε μέρα με τη μέρα. Στο τέλος, το μόνο που τους απέμενε πια να κάνουν ήταν να αποχωρήσουν αξιοπρεπώς, για να μη φανεί πως έχασαν. Από ποιον; Από εκείνους που έμοιαζαν αδύναμοι στη σκακιέρα, όμως τελικά κέρδισαν τον «παλιό τρόπο» που γίνονταν τα πράγματα. Στις γαλάζιες αποικίες ανέκαθεν μιλούσαν γαλλικά - αν και το τέλος μάλλον δεν το έχουμε δει ακόμα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΣΣΕΛΛΑΚΗΣ

«Οι μηχανικοί του χάους»
Giuliano da Empoli
Μετάφραση:
Μαρία Μολαφρέκα,
εκδόσεις Κέδρος

Τι σημαίνει λαϊκισμός σήμερα; Ας πούμε πως ένας αρχηγός κόμματος πετάει μια γκάρφα στον αέρα - και δεν μπορεί να τη διορθώσει. Από την ώρα που την εκτομίζει, δεν ανήκει πια στον ίδιο: είναι η σειρά της επικοινωνίας της νέας εποχής, με τη βοήθεια των μάγων της επικοινωνίας, να αλλάξουν την οπτική των ψηφοφόρων. Τα ελαττώματα είναι προτερήματα, η απειρία είναι αντισυστημική, οι ελλείψεις αυθεντικότητα. Η μήπως το ανάποδο; Όταν ένας πολιτικός βασίζεται περισσότερο στη δική του απήχηση και λιγότερο στην παραδοσιακή κομματική δομή, τότε πρέπει να ξέρει τι κρύβεται πίσω από τον σχηματισμό ενός δημόσιου προφίλ το σωτήριο έτος 2025.